

Ismetefeber

Det är den trettonde januari år 2001. Klockan har passerat 11.30. Spöna sitter upptacklade och klara på isen. Himlen påvisar en halvklar dag. Förhoppningarna denna dag är kanske inte på topp. Termometern hade under natten visat en nedgående temperatur och stannat på - 6 grader på morgonen, något som brukar känneteckna sämre fiske. Efter all upptackling och med mjölksyra i armarna sätter jag tänderna i den medhavda frukosten. Jag hinner inte mer än att ta ett första bett i den första smörgåsen då en nappindikator registrerar fisk.. Snabbt är jag på plats. Fisken tar lina i en konstant snabb fart. Mothugget sätts omgående in för att penetrera krokspetsarna så ytligt som möjligt i gäddans hårda käft. Svarar gör en massiv tyngd. Storgädda.....

Ismete är en otroligt stimulerande fiskemetod där möjligheterna att narra gäddor av grovt format är påfallande stor. Gäddhonornas romsäckar börjar fyllas inför stundande lek inför våren och fetman sen höstens huggsexa gör sig synligt märkbar. En annan viktig ingrediens är den att ismete möjliggör ett fiske på sjöar och platser som annars är svåråtkomliga under resterande årstid pga. strandnära vegetation eller allt för mycket privata tomter runt sjön. Om man inte har förmånen att kunna använda båt i det aktuella vattnet innebär det jungfruliga vatten att fiska i för den lyckosamme. Med några kompisar med sig på isen är det snabbt gjort att kamma av några fiskeplatser och finna nya heta hotspots i den aktuella sjön.

.....fisken svarar med en kort tung rusning. I det kalla vattnet gör inte gäddan några längre ruscher utan agerar mest tungt och sävligt. Det går kanske tio minuter innan hon låter sig mattas och med ett stadigt gälgrepp glider hon upp på isen och unhookingmattan. En magnifik gädda av yppersta klass. Helt klart är denna fisk större än den två dagar tidigare landade 13.9 kilosgädda som narrats i samma hål. Ensam som jag är på isen, sumpas fisken i den medhavda karpåsacken under isen. Med ett telefonsamtal kunde ditskyndande vänner hjälpa till med fotosession och vägning. Tillsammans kunde vi registrera vikten till 16.075 kg med en längd av 122 cm och en omkrets på 61 cm. En magnifik fisk av löddeformat. Gäddan simmade sedan tillbaka och fick som avsked en hälsning om att återkomma på ett nytt besök om än fetare.

Pölen med megagäddor

Att en liten pöl av det formatet, 2,5-3 hektar kan producera gäddor i detta format är anmärkningsvärt. Under gångna isfria säsongen har dessutom två fiskar över 12 kg landats. Under skrivandets stund kan vi summera in ytterliggare en 12 resp. 14 kilosgädda tagna på ismete.

Sjön är en grund, mycket flat, måttligt näringsrik sjö med ett medeldjup av ca: 2.5 m. Utöver gädda finns grov sutare, ruda, ett fåtal braxen och en handfull idar. I övrigt finns ett tusenbrödrabestand av abborre. Detta innebär en hyfsat bra artsammansättning för gäddan som predator. De mindre individerna av respektive art, bortsett abborren, verkar som bortblåsta i sjön. Sjön var för ett par år sedan dessutom i hetluften då det gällde ett eventuellt sarvrekord där vikten låg avsevärt över rekordnoteringen. Dock fann man denna vara en hybrid mellan sarv och mört. Eftersom vi aldrig tidigare, mig veterligen, påvisat någon mört eller sarv i sjön torde även detta vara en inplanterad fisk. Vilka arter som är inplanterade är något osäkert. Troligtvis är både braxen, rudan, iden, sutaren och ev. sarvmörten inplanterad. Vad som är intressant är att alla arter, utom abborren, påvisar en mycket bra tillväxt.

I sjön finns en växt vid namn Nitella. Nitellan sägs av flera vara en mycket bra växt då den kan producera mycket syre även under vinterhalvåret. Hög syrehalt påverkar fiskens metabolism positivt och tillväxten kan fortgå även under vintern. Problem med låg syrehalt är vanligt förekommande i små grunda sjöar både sommartid och vintertid. Sörtjärns fiskar bör därför vara privilegiate med god syrehalt året runt. Något som kan med andra parametrar förklara fiskarnas tillväxt i sjön.

Procentuellt under den gångna ismetesäsongen har antalet fisk över fem kilo nära intill överstigit antalet fisk under fem kilo. Resultatet av denna förmodade kannibalism på sina egna artfränder innebär minskad konkurens om födan och de större individernas födobegränsning minskar.

I kombination med ovan vill jag främst tro att det handlar om ett par årskullar av gäddbeståndet som fått exceptionellt goda livsbetingelser och förhållanden. De har kunnat växa sig förhållandevis stora och därefter kunnat hålla efter sitt eget bestånd av mindre artfränder. Några få individer (toppredatorer) har sedan tämligen ensamma fått gått till dukat bord utan nämnvärd konkurrens.

Att dra några slutsatser kring sjön är idag svåra att göra. Sjön är kraftigt påverkad av människan. Tidigare har den varit ett put & take vatten med regnbåge. Dessförinnan lär den ha varit rotenonbehandlad.. Allt eftersom har arter introducerats och individer flyttats in och ut ur sjön. Troligtvis kommer en noggrann analys av sjön att utföras under vår/sommar för att på något sätt kanske skapa sig en bättre bild av sjön, dess artsammansättning och beskaffenhet. Sedan storgäddorna landats har även ett maximått på gädda införts. All gädda över 100 cm måste ovillkorligen återutsättas. Ett välkommet beslut.

Redskap och vatten

Ismetet är en förhållandevis enkel fiskemetod då det gäller utrustning. I regel används modifierade spön eller pilkspön i längden 4 fot med multiplikatorer och en angeldonsvippa som indikator. Lika smidigt och enkelt som genialt. I regel används levande mört eller abborre som bete upptacklat på en halvmeter gäddtafs som riggas strax ovan botten. Ibland kan dock betesfisken riggas en bit ovan botten eller strax under isen med gott resultat. Själv föredras jag två st. trekrokar tacklade på viren för att möjliggöra ett snabbt mothugg. I regel är det bara att smälla på i mothugget. Någon väntan är sällan berättigad. Med två trekrokar borgar det i nästintill 100% att åtminstone en trekrok sitter i gäddans mun. Den tid som det tar för fiskaren att registrera hugg och ta sig dit och göra mothugg är definitivt länge nog. Hellre en missad fisk än en död fisk!

Mildväder har visat sig vara det absolut bästa vädret för ismetet. Dagar med riktig kallt, klart väder brukar normalt visa sig vara sämre. Kanske man ska låta detta fiske vara överhuvudtaget när termometern dalar ner under -10°C. Risken för frysskador på fiskens ögon, fenor och hud är stora. Viktigt är dock att förse gäddan med vatten över kroppen, speciellt över ögonen. I regel behövs inte fisken tas upp utan kan krokas av i vattnet. Vid vägning och fotografering är dock vikten av att förse gäddan med vatten vid minusgrader viktigt. Unhookingmattan är också ett viktigt redskap. Att lägga gäddan på en hård kall is innebär lätt skador på fisken med bl.a. risk för svampangrepp som följd.

I jakten på fisk över tio kilo är det främst två typer av sjöar som stort intresse bör riktas till i avsaknaden av en skärgård. Normala större sjöar med stora mängder bytesfisk i varierande storlek med goda vattenförhållanden och topos för gäddan. Den andra är put & take vatten där gäddorna förefaller växa sig stora och kan frossa i feta regnbågar.

Så i jakten på ”di store”: tight lines!

Edit- Sedan detta skrevs har beståndet av gädda i Sörtjärn minskat kraftigt i storlek. Det hårda fisketrycket som rått de senaste åren har medfört en sämre kondition på fisken. Avslutar med ett uttryck som används i England. (ung:) ”Pikes thrives on neglet” – gäddor frodas i ensamhet.